

VI TAVALINE PÜHAPÄEV C AASTAL

(Esimene lugemine Jr17 ,5-8)

Lugemine prohvet Jeremia raamatust:

Nii ütleb Issand: "Neetud olgu see mees, kes paneb oma lootuse inimeste peale, kes usub oma käsivarre jõusse ja kelle süda langeb Issandast ära. Tema on nagu pöösas lagedal; ei märka õnne tulemas, valib endale paiga paljaks põlenud kõrbepinnale, soolasele ja inimtühjale maale.

Õnnistatud olgu see mees, kes paneb oma lootuse Issanda peale ja usub Issandasse. Tema on nagu puu, mis on istutatud vee äärde, ajab oma juuri oja kaldal ega karda põuailma - tema lehed jäävad haljendama. Ning ikaldusaastal on ta mureta ega lakka ta vilja kandmast.

See on Jumala Sõna.

(Vastulaul Ps1 ,1-2. 3. 4.6. R: Ps 40,5)

R: Õnnis on mees, kes paneb oma lootuse Issanda peale.

Õnnis on inimene, kes ei käi õelate nõu järele, ei astu patuse tee peale ega istu pilkajate killas, kes tunneb rõõmu Issanda seadusest ja kes mõtleb tema käskudest ööl ja päeval.

R:

Tema on nagu puu, mis on istutatud voolava vee äärde ja ta kannab vilja õigel ajal.

Tema lehed ei närbu ning kõik, mis ta teeb, läheb korda.

R:

Kuid nii ei lähe ülekohtusel:

nad on nagu aganad, mida tuul laiali pillutab.

Sest Issand tunneb õigete teed, aga ülekohtuste tee viib hukatusse.

R:

(Teine lugemine 1Ko15 ,12.16-20)

Lugemine püha apostel Pauluse esimesest kirjast korilastele:

Vennad, kui Kristusest kuulutatakse, et ta on surnuist üles äratatud, kuidas siis mõned teie seast võivad öelda, et surnuist ülestõusmist ei olegi. Sest kui surnuid üles ei äratata, siis pole ka Kristus üles tõusnud. Kui aga Kristus pole üles tõusnud, siis on teie usk asjatu ja te olete ikka veel oma pattudes, ning need, kes Kristuses uinusid, on hukka saanud. Kui me paneme oma lootuse Kristuse peale üksnes selles elus, siis oleme kõigist inimestest armetumad. Aga nüüd on Kristus surnuist üles äratatud uudseviljana nende hulgast, kes on läinud magama.

See on Jumala Sõna.

(Salm enne evangeeliumi Lk 6,23ab)

Halleluuja. Rõõmustage ja hõisake,
sest teie tasu taevas on suur. Halleluuja.

(Evangeelium Lk6 ,17.20-26)

Lugemine püha Luuka evangeeliumist:

Sel ajal, kui Jeesus oli koos kaheteistkümnega meest alla tulnud, jäi ta lagedale peatuma. Seal oli suur hulk tema jüngreid, ja sinna voolas kokku palju inimesi kogu Juudamaalt ja Jeruusalemmast; Tüürose ja Siidoni rannamaalt. Jeesus aga tõstis pilgu oma jüngrite peale ja ütles: "Õndsad olete teie, vaesed, sest teie päralt on jumalariik. Õndsad olete teie, kes te nüüd nälgite, sest teie peate küllalt saama. Õndsad olete teie, kes te nüüd nutate, sest teie saate naerma. Õndsad olete teie, kui inimesed teid vihkavad ja teid endi keskelt välja tõukavad ning teie nime põlu alla panevad Inimese Poja pärast. Sel päeval olge rõõmsad ja hõisake, sest vaata, teie tasu taevas on suur. Nõndasamuti tegid nende isad prohvetitele.

Kuid häda teile, rikastele, sest teil on oma lohutus juba käes. Häda teile, kes te nüüd olete täissöönud, sest teie saate nälga näha. Häda teile, kes te nüüd naerate, sest teie saate leinata ja nutta. Häda teile, kui kõik inimesed teist head räägivad, sest nii tegid teie vanemad valeprohvetitele."

See on Issanda Sõna.

Sissejuhatus

Armsad õed ja vennad, elas kord üks väike rahvas ühel väiksel maal, mis oli teise, suurema rahva poolt okupeeritud. Kuid väikese rahva südames püsis igatsus muistse vabaduse järele. Inimesed kogunesid protestimeeleavaldusteks ja palvetasid vabaduse eest: "Issand, meie Jumal, me oleme valmis kasvõi kartulikoori sööma, anna meile ainult meie maa vabaks!"

Ja nii sündiski, maa sai vabaks. Kuid üsna varsti pärast seda ütlesid need, kes olid äsja valmis olnud kõigi raskustega silmitsi seisma, et kui meie sööme nüüd kartulikoori, siis oleks huvitav teada, kes pagan küll sööb ära need kooritud kartulid?

Inimese hing ei leia siin maailmas kunagi rahu. Iga võit rõõmustab südant vaid lühikeseks ajaks, ja peagi ununevad kõik lubadused ja töötused, ükskõik kui pidulikud nad olid. Inimene ei tunne end kunagi täiesti vabana või piisavalt rikkana. Siin ei saa me oma tundeid usaldada.

Me loeme patutunnistuse...

Jutlus

Armsad õed ja vennad, on kahtlemata üllas võidelda vaeste, nälgijate, kurbade ja väljatõugatute eest. Aga kui seda teha väga hästi, siis saabub kord hetk, mil need vaesed saavad rikkaks, näljased saavad kõhu täis, kurvad leiavad lohutust ja rõõmustavad, väljatõugatud võetakse taas inimeste hulka. Üsna varsti saabub teine faas, mil neilesamadele puudusekannatajatele tuleb öelda: häda teile, rikastele, sest teil on oma lohutus juba käes; häda teile, kes te nüüd olete täissöönud, sest teie saate nälga näha; häda teile, kes te nüüd naerate, sest teie saate leinata ja nutta; häda teile, kui kõik inimesed teist head räägivad, sest nii tegid teie vanemad valeprohvetitele.

Ring sulgub. Juba Vana-Egiptuse mütoloogias tunti oma saba neelavat madu Ouroborost - lõpmatuse, igavese tagasipöördumise ja vastandite ühendumise sümbolit. Paraku meie reaalsuses ei saaks niisugune madu elada.

Tegelikult võiksime lausa öelda, et Jeesus lahkus meie juurest liiga vara ega näidanud meile, kuidas peaksime meie tema kuulutatud reeglite järgi igapäevaselt elama. Selle asemel, et võim ja vastutus enda kätte võtta, läks ta ristile, tõusis surnuist ja läks taevasse. Nii me ei saanudki teada, kuidas tuleks kõigi tema poolt õpetatud väärtustega ümber käia. Näiteks võime küsida: kuidas saaks kuningas olla vaene - ja kui kuningas oleks vaene, kes tohiks siis veel üldse olla rikas? Vastata me sellele küsimusele paraku ei oska.

Peale selle ei olnud Jeesusel ka lapsi, nii et ta ei pidanud kunagi nende tegude suhtes seisukohta võtma: kas nad käivad tema jälgedes või on oma isa usust ära langenud? Aja jooksul õpib inimene esitama üha sagedamini küsimusi, millele evangeeliumist otsest vastust ei leia, kuid seda tähelepanelikumalt ja suurema aukartusega tuleb evangeeliumi lugeda.

Seega kui me usume, et Jeesus oli Jumala Poeg, siis peame mõistma kõike seda, mida ta ütles või tegi, ütlemata või tegemata jättis, kui tema teadlikku ja kaugele ette mõeldud kavatsust. Kuivõrd läheb see kokku meie tänase reaalsusetaju ja elukogemusega, ei saa olla lõpuks otsustav, sest Jumala tõel on väga pikk peiteaeg.

Võibolla soovis Jeesus kõige sellega, mida ta välja ei öelnud, justnimelt meie mõistust ärgitada. Võibolla lootis ta, et meiegi mõistame kord pärast kohati piinarikast ja loobumisterohket elukooli, et meie elu ei lõpe, vaid hoopis algab. Elu, mis ei seisne vaid laibakuulekas eeskirjade järgimises, vaid püüdluses mõista ja käituda evangeeliumi vaimus.

Armsad õed ja vennad, see kuulub elu juurde, et paljutki õpitakse vigadest, ning vigade eest pole me kaitstud ka tulevikus. Ometi on kõige tähtsam, et meie hea tahe ei väsiks vaeseid aitamast ja

kurbi lohutamast, et me otsiksime aina uusi teid, et teha head -
head, mis jääb püsima ja kannab vilja igaviku jaoks. Aamen.